

מפרשים ומשווים את כל דברי התורה לאלו הדברים של הסט"א ולצד המינות והכפירה

ולצד הפירוד [מז].*

אנשים שלא לומדים תורה והם לא מבני האמונה שבים מדרך האמת
וחוזרים לצד הרע

הָאָדָם הַזֶּה הוּא דְכָתִיב וְזֶהוּ מִשׁׁכַּב וַיָּשָׁבוּ מֵתוֹר הָאָרֶץ. וַיָּשָׁבוּ,

תִּיבִין לְסִטְרָא בִישָׂא, וְתִיבִין מֵאַרְחָא דְקְשׁוּט

פירושו שהם שבים וחוזרים לצד הרע ע"י שהם שבים מדרך האמת. **אֲמַרִי, מַאי**

אֲכַפֶּת לָן. עַד יוֹמָא לָא חֵמִינָא טַב לְעֵלְמָא, אֲעֵמְלִנָּא

בְּה, בֵּיתָא רִיקָם והם אומרים מה אכפת לנו אם נלמד תורה או לא הרי עד היום

לא ראינו טוב בעולם כי אפילו שעמלנו בתורה בכל זאת בתינו ריקים מכל. **יְתִיבְנָא**

בְּקִלְנָא דְעֵמָא, וְלַהּוּא עֵלְמָא מַאן יִזְכִּי וּמַאן יִיעוּל

לְגִוּוּיָהּ, טַב לָן דְּלֵא אֲטַרְחֵנָּא כּוּלִי הֵאִי ומשום כך אנו יושבים

בביזיון בין העם וכן מי יוכל באמת לזכות ומי יוכל להיכנס אל העולם העליון מאחר שדבר

זה קשה מאוד ולכן טוב לנו שלא היינו מטריחים את עצמנו כל כך בעסק התורה. (במדבר

^{י"ג}) **וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ וְגו', הָא אֲעֵמְלִנָּא וְלֹאִינָא, בְּגִין**

לְמַנְדַּע חוּלְקָא דְהֵהוּא עֵלְמָא שאלו הבני אדם הפרושים מהתורה

אור הרשב"י

כפירה ובאלו השלושה מינים ידוע שיש בהם

אחיזה לחיצונים (מק"מ, יהל אור).

[מז] כי מש"כ רימונים הוא נוטריקון ר"ע מינים

ותאנה פירושו מלשון תואנה כי הם מוצאים

תואנה על דברי התורה ומדברים בה דברי

הלימוד היומי

לע"נ ניסים שלמה במ לאה ז"ל

אומרים שהרי עמלנו ויגענו בתורה בכדי לדעת את החלק של העולם הבא. **וְגַם זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ הִיא, טֵב הוּא הַהוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, כְּמָה דִּידְעָנָא בְּאוּרֵייתָא, אֲבָל מֵאן יְכִיל לְמִזְכֵּי בֵיהּ** והנה גם זבת חלב ודבש היא כי באמת אנו יודעים מהתורה שהעולם העליון הוא טוב אבל מי יוכל לזכות בו מאחר שדבר זה קשה מאוד.

מחוסרי האמונה שחושבים רק על העולם הזה ולא מאמינים שיוכלו לזכות בתורה

אָפֶס כִּי עֵז הָעָם, (במדבר יג) תִּקְיֹף הוּא, דְּלֹא יִחְשִׁיב כָּל עֲלֵמָא כְּלָל, בְּגִין דִּיהֵא לִיהּ עוֹתָרָא סְגִיא לְאִשְׁתִּדְלָא בֵיהּ, מֵאן הוּא דִּיזְכִּי בָהּ דהיינו שמי שרוצה לזכות

בתורה צריך להיות עז וחזק בעשירות גדולה עד שלא יהיה חשוב אצלו לכלום כל הבלי העולם כי משום כך צריך שתהיה לו עשירות גדולה כי ע"כ הוא יוכל לעסוק בתורה בלא דאגות כלל ולכן הם אומרים מי הוא זה שיכול לזכות בה. **וְדֹאֵי אָפֶס כִּי עֵז הָעָם הָיִושֵׁב בְּאֶרֶץ, מֵאן דְּבַעֵי לְמִזְכֵּי בָהּ, בְּעֵי לְמַהוּי תִּקְיֹף בְּעוֹתָרָא, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (משלי יח) וְעֲשִׂיר יַעֲנָה עֲזוֹת** מי שרוצה לזכות בה הוא צריך להיות חזק מאוד בעשירות גדולה כמו שנאמר

וְעֲשִׂיר יַעֲנָה עֲזוֹת, דהיינו שהעשיר הוא עז ולכן פה שכתוב עז הכוונה שצריך עשירות בכדי לזכות בתורה. **וְהָעָרִים גְּדוֹלוֹת בְּעוֹרוֹת. בְּתֵין מְלִיִּין כָּל טוֹבָא, דְּלֹא יִחְסְרוּן מִכְּלָא** שצריך שיהיו בתים מלאים בכל טוב שלא

יחסרו דבר כדרך שעושים במבצרים. **וְעַם כָּל דָּא וְגַם יְלִידֵי הָעֵנֶק**
רְאִינוּ שָׁם, בְּעֵי גּוֹפֵא תְּקִיף, גִּיבּוֹר פְּאָרִי אולם עם כל זאת ז'גם
 ילידי הענק ראינו שם' כי גם צריך לזה גוף חזק וגיבור כארי. (דְּאִשְׁתַּכַּח תַּמָּן תְּדִירָא)
בְּגִין דְּהִיא מִתְּשֶׁת חִילֶיהָ דְּבִר נֶשׁ לְאִשְׁתְּדָּלָא בְּהֵוּא
אִיסוֹר וְהֵתֵר, טָמָא וְטָהוֹר, פֶּשֶׁר וּפְסוּל. מֵאֵן יִיכּוֹל
לְזַפְּאָה בְּה מאחר שהתורה מתשת את כוחו של האדם כאשר הוא עוסק בדיני
 איסור והיתר טמא וטהור כשר ופסול ומשום כך מי יוכל לזכות בתורה.

מחוסרי האמונה מניאים את לב ישראל מאביהם שבשמים

וְעוֹד, עֲמֹלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַחֲנָנִיב. (במדבר יג) **אִי יִימָא בַר**
נֶשׁ, דְּאִפִּילוּ בְּכָל דָּא יִזְכִּי שבכל זאת אם יאמר האדם שאפילו
 אם הוא יזכה לכל הדברים של עושר וחוזק הגוף בכל זאת. **עֲמֹלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ**
הַחֲנָנִיב, הָא יַעֲרָא בִישָׂא, קִטְיִנְזוֹרָא, מְקַטְרְגָא דְּבִר נֶשׁ,
דִּישְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּגוֹפֵא שהוא היצר הרע המקטרג שהוא מקטרג על האדם
 שהוא נמצא תמיד בגופו של האדם. **וְהֵתֵתִי וְהֶאֱמוּרִי וְגו', פְּמָה**
מְקַטְרְגִי מִשְׁתַּכַּחִי תַּמָּן. (בגין) **דָּלָא יְכִיל בַּר נֶשׁ לְמִיעַל**
בְּהֵוּא עֲלֵמָא פְּלָל, מֵאֵן יִזְכִּי לִיהָ, וּמֵאֵן יִיעוּל בְּגִוּיָהּ
 וכן עוד נמצאים כנגדו החתי והאמורי שהם הכוחות הממונים תחת היצר הרע ואז כמה
 מקטרגים נמצאים שם שעי"כ לא יוכל האדם להיכנס אל אותו העולם העליון ולכן הם
 אומרים שמי הוא זה שיזכה אליו ומי הוא זה שיזכה להיכנס אליו, **בְּמִלִּין אֵלִין,**

(במדבר לב) וַיָּנִיאוּ אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּאִפִּיקוּ שׁוּם בֵּישׁ עָלֶיהָ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר וַיּוֹצִיאוּ אֶת דְּבַת הָאָרֶץ

ובדברים אלו הם מניאים את לב ישראל מאביהם שבשמים מאחר שהם מוציאים שם רע על עבודתו כמו שנאמר על המרגלים ויוציאו את דבת הארץ רעה ע"י שהם אמרו שא"א לזכות אל גן עדן הארץ.

בעלי האמונה משתדלים בעבודת הקב"ה והקב"ה מסייע ועוזר להם

אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָ מְאִי קָא אָמְרִי אולם בני האמונה מה הם אומרים כנגדם, אִם חֲפִיץ בָּנוּ יְהוָה וְנִתְּנָה לָנוּ. פִּיּוֹן

דִּישְׁתַּדֵּל בַּר נָשׁ בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא לְגַבִּי קְדִישָׁא בְּרִידִי הוּא שמכיון שמשתדל האדם ברצון הלב בעבודת הקב"ה אז הקב"ה עוזרו ומסייעו,

לָא בְּעֵי מִנָּן אֶלְא לְבָא מאחר שאין הקב"ה רוצה מאיתנו אלא רק את הלב [מט], וַיִּסְתַּמְרוּן הֵהוּא רְשִׁימָא קְדִישָׁא, דְּכְתִיב, (ישעיה ס)

אור הרשב"י

אבקש שבתי בבית ה' וגו'. והעיקר הוא הרצון. וכמו שאנו רואים שמכל פעולת אברהם אבינו ע"ה שהיה מכניס אורחים ומקרבן לידיעת ה' והקריא שם ה' בפי כל בריותיו. לא נכתב בתורה רק ברמו ויטע אשל וגו' כמו שנדרש (סוטה י"א) ויקרא בשם ה'. ויקריא וכו' ובפרשה זו כתבה תורה כל פרטי הסעודה שהאכיל למלאכים. שלא היו צריכים למזונותיו ואכלו רק לכבודו וכמו שאמרו במדרש רבה

[מט] ובביאור הענין עיין במש"כ הר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק פרשת וירא וז"ל: אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי וגו' (תהלים כ"ז, ד). והיינו דבשבת נקראו ישראל בני היכלא דמלכא ומבקשים שבתי בבית ה' כל ימי חיי אף בימי המעשה. ושמעתי בשם רבי ר' בונם זצוקללה"ה. שאמר שהמכוון ששאל מאת ה' שזה יהיה המבוקש שלו. וזה שנאמר אותה

הלימוד היומי

לע"נ ניסים שלמה במ לאה ז"ל